

DŮM NA HANÉ – RYCHLE, DOBŘE, S CITEM

TEXT: STOJAN ČERNODRINSKI / FOTO: ROBERT ŽÁKOVIČ

Vznik většiny rodinných domů probíhá od obecné představy „jak by to mohlo vypadat“ k postupné konkretizaci. Dům nedaleko Olomouce vznikl tak trochu jinou cestou.

Dům je ukázkou toho, jak lze na „nepřívětivém“ pozemku vybudovat originální stavbu ctící soukromí a navozující kontakt s přírodou

Kolem stavby je zahrada vzrostlých stromů, jejichž zachování bylo jednou z podmínek majitelů

Návrhy domů vznikají v drtivé většině tak, že budoucí majitelé přednesou vybranému architektovi své požadavky a představy a on je začne přetvářet ve více či méně podobný životaschopný celek. Většinou se tedy jedná o proces, který může mít i více fází, během kterých si obě strany ujasňují, jak by nemovitost vlastně měla vypadat a jak by mohla fungovat. Většina budoucích vlastníků nemá takovou představivost ani schopnost domyslet všechny souvislosti, od toho je tu práce architekt. Odlišné v tomto případě pak bylo to, že zadavatel přišel se znalostí místa, jelikož vyrůstal na vedlejší parcele a znal všechny plusy a minusy. Těch posledních bylo nepoměrně více. O to zajímavější bylo, jak se s tím autor projektu architekt Vlado Hrivňák z ateliéru No-A Architekti vyrovnal.

Poblíž Olomouce

Požadavků bylo jen pár a obecných, jinak měl architekt volnou ruku a spolupráce se pak vyvinula ve vzájemné tvořivé doplňování.

Původní pozemek byl „nic moc“ – úzký, rovinatý, kolem je běžná výstavba a prakticky žádné výhledy. Stojí na konci obce a přichází se k němu z jihu od poměrně hlučné silnice. Kromě zastavěné plochy se ale na pozemku nacházela úžasná vzrostlá zahrada, která se stala klíčovou výhodou. „Dům jsme projektovali s ohledem na jablono, kterou si majitel přál zachovat. To se skutečně povedlo. Strom přišel jenom o pár větví, ale rodit dál. Díky tomu je ze šatny a jednoho z dětských pokojů pohled přímo do koruny,“ dodává architekt Vlado Hrivňák.

Od jabloně k atriu

Požadavky majitelů byly poměrně jednoduché: dům měl poskytovat společné bydlení pro rodinu se staršími dětmi. Důležitá byla bezbariérovost a důraz na soukromí pro obyvatele domu. Tento požadavek sice vypadá poměrně nevinně, ale při zástavbě z obou stran pozemku a rušné silnici v čele to byl pro architekta nejjednodušší úkol. Možná klíčovým pro řešení tohoto požadavku se stal další požadavek majitele na propojení domu se zahradou.

Dřevěné obložení fasády postupně vlivem vnějších podmínek zežedne a bude tak barevně korespondovat s deskovým obložением vchodu do domu a barvou terasy

Architektonický záměr dvou domů propojených do jednoho celku s mnoha zákoutími nabízejícími jejich obyvatelům pocit soukromí, útulnost i provázanost s okolní přírodou, se skutečně zdařil

Sousedem jsou z jedné strany stavebniny s menším administrativním zázemím, z druhé strany je rodinný dům, v němž žije majitelova širší rodina. Silnice před domem je vytižená. Všechny tyto okolnosti pomohly architektovi vypořádat se s ochranou soukromí. Od rušné ulice totiž dům chrání samostatná garáž, směrem ke stavebninám je servisní blok. Obytné části – dvě hmoty se sedlovými střechami – jsou umístěny kolmo na pozemek, a pobytové prostory jsou tak všude orientovány do přátelského prostředí.

Budovy jsou postaveny jako dřevostavby. Byla to vlastně taková shoda. Majitelům se představa dřevostavby líbila především kvůli rychlosti výstavby a ohleduplnosti výstavby. V tomto případě byla zvolena montovaná varianta, nešlo tedy o invazivní zásah do vzrostlé zahrady. Z pohledu volby dřevostavby architekt Hrivňák vyzdvihuje zejména skutečnost, že jde o stavby s příjemným vnitřním prostředím. Na otázku,

zda se přece jen neobávali skutečnosti, že dřevo pracuje a s tím může souviset řada problémů, odpověděl architekt Hrivňák jednoznačně:

„Ne, dřevo na výstavbu objektů do 3–4 podlaží považuji za velmi vhodný materiál. Pro rodinné domy je to pro mě volba číslo jedna.

Každý materiál pracuje. Dřevo má výhodu, že je měkké. Přenese mnohé věci, které tuhé materiály nezvládnou.“

Dva domy, jeden celek

Vzhledem k požadavku na bezbariérovost bylo od začátku jasné, že budoucí dům bude jednopodlažní. Architekti navrhli tři různé přízemní varianty, každá měla jiný hlavní motiv. Dvoupodlažní verze nepřípadala v úvahu i z důvodů dalšího požadavku majitelů – neumožnila tak intimní propojení se zahradou. „Vždy připravíme několik variant v úzké spolupráci s investory. V tomto případě jsme dostali obří porci důvěry, která spočívala i v tom, že nás klienti zásobovali

spoustou podnětů. Například kulaté okno ve štítu obývacího pokoje byl nápad majitele. Celkově to byla velmi konstruktivní a tvořivá spolupráce,“ říká Vlado Hrivňák.

Dva samostatné domky se sedlovou střechou vzájemně propojené nízkým krčkem tak vytvořily rodinný dům propojený se zahradou a zároveň umožňující maximální soukromí přirozeným odizolováním od okolních pozemků. „Hledali jsme způsob, jak dům zapojit do zahrady. Skutečně jej propojit, nejen použít zahradu jako obraz, pozadí. Taky jsme chtěli všechny místnosti proslunit. Ostatní vyzkoušené varianty toto neumožňovaly,“ vysvětluje architekt.

První z domků je otevřený a jeho vnitřní prostor se otevírá do krovu, což mu dodává vzdušnost a pocit prostornosti. Velké kruhové okno ve štítě přispívá horním světlem k atmosféře interiéru. Druhý domek je určen soukromým místnostem. Řešení interiéru je spíše funkční, místnosti mají rovné stropy

Prosvětlený interiér s rustikálně působícími otevřenými krovy chrání na přání majitelky dřevěné paravány, které zajišťují pocit bezpečí a přitom působí v souladu s celkem. Interiér si majitelé vybavovali nábytkem sami a nelze mu upřít eleganci ani všudypřítomný vztah ke dřevu

Mezi domy je schované malé atrium, které slouží k rozjímání a odpočinku a pro rodinné snídane

Spojení světla, přírodního dřeva a šedého nábytku včetně krbu podtrhuje eleganci obývacího prostoru

v běžné výšce. Prostor pod střechou je využit jako půda ke skladování.

Navržený koncept půdorysu tvaru C pak nabízí několik příjemných soukromých koutů. Mezi garáží a hlavní hmotou je společenský dvorek. Svítí na něj jihozápadní slunce, atmosféru dotváří vzrostlý smrk a původní studna. Mezi společenskou částí a pokoji vzniklo soukromé atrium, jež navazuje na kuchyni a vnitřní hlavní prostor a je určeno pro rodinné snídane.

Jediný problém, který se vyskytl v souvislosti s nerovnoměrným namáháním modřínu, byl vyřešen úpravou klempířských prvků. Stalo se tak po dvou letech od zobytnění dvojdomku. Mimochodem, dřevo majitele nadchlo natolik, že i zahradní obrubníky kolem okapového chodníku a šlapáky kolem domu udělal z modřínu. „V atriu jsme navrhovali meditativní zahradu se stolem pro snídane a ranní kávu. Chtěli jsme tam uložit do šterku masivní dřevo a nechat jej obrůst popínavou zelení. Na zeleň ještě nedošlo, ale majitel si sehnal právě železniční pražce, které tam umístil a obsypal šterkem. To nás velmi potěšilo. Je vidět, že postupně dotahuje i myšlenky, které jsou jemné, a mohl je klidně zahodit,“ líčí další vývoj architekt Hrivňák. Za domem na něj navazuje sad – přechod tvoří terasy z ložnice a uvažované pracovny. Na konci zahrady je ještě jedno menší zázemí a „zašívárna“. Na přání manželů byla v těsné blízkosti novostavby zachována i výše zmíněná jablň. Architekt je na to dodnes pyšný: „V rámci navrženého konceptu domu propojeného se zahradou dávalo zachování stromů smysl – nejohroženější byla právě jablň, báli jsme se, že nepřežije zakládání. Ale podařilo se, je tam a stále rodí!“

Uvnitř i venku

Provoz domu na půdorysu U je komponován od rušné komunikace postupně do klidu. V celé koncepci se pak neustále prolíná princip propojení venkovního prostředí s interiérem. Tak jako dům tvoří dvě spojené hmoty, tak i interiér a exteriér tvoří koncepční i praktický celek.

K ulici staví garáž a vstupní branku, za ní se otvírá velkorysý dlážděný předprostor a dvůr pojatý jako italská terasa – posezení, květiny v nádobách, květiny v záhonech. Na něj navazuje otevřený společenský prostor s velkými prosklenými portály, kterými se propojuje s terasou na jedné straně a atriem na druhé. Tady se nacházejí pokoje, ložnice a pracovna. Pokoje mají také své terasy, tichá mola vybíhající na zelenou hladinu zahrady

Interiéry si zařizovali majitelé po své ose. „Některé detaily bych udělal jinak, ale v zásadě

Kuchyň s výhledem na vstupní dveře a jídelní kout před jižní terasou. Zda se bude servírovat venku, či uvnitř, je pak jen otázkou počasí

si myslím, že dům zařídili velmi hezky. Moc se mi líbí hlavně jídelní stůl a nábytek na terase. Oba manželé mají velmi dobrý vkus,“ hodnotí Vlado Hrivňák a dodává: „Klientce záleželo na zachování soukromí. Dlouho jsme řešili „zabezpečení“ francouzských oken. Proto jsou na domě posuvné okenice.“ Po nastěhování ale veškeré obavy zmizely a majitelka naplno využívá všechny možné výstupy na zahradu a terasy. ✖

Pracovní plochy a vybavení kuchyně působí podobně jako u ostatních částí interiéru minimalisticky a účelně. Ani zde nechybí cit pro vkus a eleganci

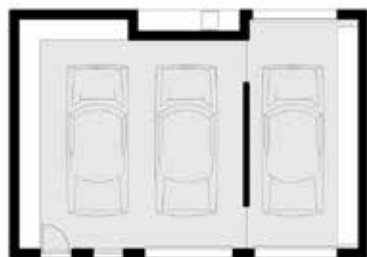

Pracovna s možností
přímého výstupu do zahrady
a s výhledem do sadu

Chodba mezi oběma domy
spojuje místnosti v klidové části se
společenským prostorem

Sanitární a relaxační prostory svým
minimalistickým pojetím působí elegantně
a uklidňujícím dojmem

Garáž

Garáž odděluje dům od vnější poměrně vytižené komunikace i od zvědavých pohledů okolí. Z přiloženého plánu je vidět, jak je vyřešeno členění prostoru i umístění jednotlivých zón soukromí

inzerce

HOFFMANN spol. s r.o. Chrudim
Štěpánkova 98, 537 01 Chrudim
tel.: +420 469 620 569
+420 469 620 568
velox@hoffmann.cz

zal. 1891
Hoffmann

Všichni mluví o energeticky úsporných a pasivních domech.

MY TAKOVÉ STAVÍME!

www.hoffmann.cz

více jak 2800 realizací staveb technologií VELOX® 30 let zkušeností